

Lakomstvo

Na začiatku stretnutia sa spoločne pomodlite. Privítajte Pána medzi vami, odovzdajte mu tento čas, aby ste s otvoreným srdcom dokázali vnímať jeho myšlienky a s odvahou ich prijali.

Prečítajte si citát a zdieľajte sa v skupinke prostredníctvom otázok.

1. Zamyslenie – Lakomstvo je choroba srdca, nie peňaženky.

Púštni otcovia skúmali túto neresť a zistili, že sa lakomstvo môže zmocniť aj mníchov, ktorí sa zriekli obrovského dedičstva. V samote svojej cely lipli na predmetoch malej hodnoty: nepožičiavali ich, nedelili sa o ne a ešte menej boli ochotní ich darovať. Pripútanosť k maličkostiam oberá o slobodu. Tieto predmety sa pre nich stali akýmsi fetišom, od ktorého sa nedalo odpútať. Bol to akýsi návrat do štádia dieťaťa, ktoré zviaza hračku a opakuje: „To je moje! To je moje!“. V tomto nárokaní si sa skrýva nezdravý vzťah k skutočnosti, ktorý môže vyústiť do foriem nutkavého odkladania alebo patologického hromadenia.

- Sú v tvojom živote veci, situácie, zvyky, na ktorých lipneš?
- Ako sa cítiš, resp. ako reaguješ, keď sa tieto veci menia?

2. Zamyslenie – Lakomstvo pramení v egocentrizme a súvisí s obmedzenou schopnosťou odovzdávať a prijímať ...

Keby človek na tomto svete nahromadil akokoľvek veľa majetku, jedným sme si absolútne istí: že do rakvy si ho nevezmeme. Veci si nemôžeme odniesť! Tu sa ukazuje nezmyselnosť tejto neresť. Naviazanosť na majetok, ktorú si budujeme s vecami, je len zdanlivá, pretože nie sme pánmi sveta: táto zem, ktorú milujeme, v skutočnosti nie je naša a pohybujeme sa po nej ako cudzinci a pútnici (porov. Lv 25, 23).

- Jedným z veľkých omylov človeka je myslieť si, že nie je lakomý, keď dáva zo svojho nadbytku. Opakom lakomstva je štedrosť. Štedrosť v pravom zmysle slova znamená dať z toho, čoho mám málo.
 - Čo je to, čoho máš málo? Málo času? Málo trpezlivosti? Málo ochoty? Málo prijatia?
- Ako konkrétne sa môžeš podeliť o svoj čas, trpezlivosť, prijatie, počúvanie... s manželkou/manželom; blízkou rodinou, vo svojom okolí? A čo z toho môžeš mať?

3. Zamyslenie – ... bohatstvo samo osebe je nie hriechom, ale vyžaduje si zodpovednosť.

Spomeňme si na podobenstvo o nerozumnom človeku, ktorému pole ponúklo bohatú úrodu, a tak sa učíčikal myšlienkami, ako zväčšiť svoje sýpky, aby do nich vmestil celú úrodu. Ten človek mal všetko vypočítané, naplánované do budúcnosti. Nepočítal však s najistejšou premennou v živote: so smrťou. „Blázon,“ hovorí evanjelium, „ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život a čo si si nahromadil, čie bude?“ (Lk 12, 20).

- A čo tvoje sýpky? Čie budú? Komu ich odkážeš? Ako ich rozdelíš? Čo spôsobí tvoje rozhodnutie ohľadom rozdelenia sýpok tvojim blízkym? Pomôže to k udržaniu vzťahov v rodine alebo naopak?

Modlitba

Pane, otvor svoju náruč a prijmi ma k sebe. Daj, nech mám oči otvorené pre všetko krásne, srdce rozpálené láskou k blížnym. Daj mi dar štedrosti, keď sa stretnem s chudobným. Daj mi dar úsmevu, keď sa stretnem s nešťastným. Prosím o ducha pokoja, keď stretnem nervózných. Daj mi dar pokory, poslušnosti, skromnosti a rozvážnosti, nech viem viac počúvať a pochopiť iných a menej hovoriť o sebe. Pane, otvor svoje štedré ruky, prijmi ma takého, aký som, ukáž mi cestu a veď ma k svätosti. Amen.

Toto je to, čo lakomec nechápe.

Mohol byť zdrojom požehnania pre mnohých, ale namiesto toho skĺzol do slepej uličky nešťastia.